

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ทหรีอปัญหาการสอบสวนพิจารณาทัตถ์ทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือกองกำกับการ ๒ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภาค ๖ ที่ ๐๕๓๒/๓๘๐
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ทหรีอปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ในกรณีทีสำนักงาน
ตำรวจภาค ๖ มีคำสั่ง ที่ ๘๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ
สอบสวนท่าน รวม ๑๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
ดังนี้

๑. ตามที่ทหรีอว่า ในการสอบถามปากคำพยาน ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการ
โดยลำพังเพียงผู้เดียว จะเป็นการสอบสวนทีชอบหรือไม่ และบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวจะใช้เป็นพยาน
หลักฐานได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๑ และข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
กำหนดหลักเกณฑ์ในการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานว่า คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการ
การในรูปขององค์คณะ กล่าวคือจะต้องมีกรรมการสอบสวนเข้าร่วมทำการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหา
และพยานไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด ดังนั้น ในกรณีของท่านซึ่งมี
คณะกรรมการสอบสวนจำนวน ๓ คน การสอบถามปากคำพยาน จึงต้องมีกรรมการอย่างน้อย ๒ คน
เป็นองค์คณะในการสอบสวน เมื่อองค์คณะในการสอบสวนไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด การ
สอบสวนตอนนั้นย่อมเสียไป ตามนัยข้อ ๓๘ (๓) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว และไม่สามารถนำบันทึก
ถ้อยคำพยานในกรณีนี้มาใช้เป็นพยานหลักฐานได้

๒. ตามที่ทหรีอว่า ประธานกรรมการได้นำบันทึกถ้อยคำพยานตามข้อ ๑ ให้กรรมการผู้อื่นทีมิได้
ร่วมสอบถามปากคำพยานด้วย ลงนามในบันทึกดังกล่าว จะถือเป็นการสอบสวนทีชอบหรือไม่ และใช้เป็น
พยานหลักฐานได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการสอบถามปากคำพยานไว้ว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนผู้ที่มีได้ร่วมสอบสวนในครั้งใด ห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำที่สอบสวนในครั้งนั้น ดังนั้น ตามกรณีที่หารือข้างต้นจึงเป็นการสอบสวนที่มีขอบและบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้

๓. ตามที่หารือว่า คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบถามปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างให้ครบทุกคนได้หรือไม่ และเป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๑๒ ได้กำหนดให้กรรมการสอบสวนมีหน้าที่ช่วยกันค้นหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้เกิดความยุติธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ก็ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถใช้ดุลพินิจที่จะไม่สอบสวนพยานบุคคล ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนจึงสามารถใช้ดุลพินิจที่จะไม่สอบถามปากคำพยานใดก็ได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น

๔. ตามที่หารือว่า คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในวันเดียวกัน จะเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยระเบียบหรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอนของการสอบสวนไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแผนทางสอบสวนแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบ แล้วถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ คณะกรรมการสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณามิมีมติว่าพยานหลักฐานที่รวบรวมมานั้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ หากมีมติว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีน้ำหนักพอสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหาามา แล้วสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามนัยข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ทั้งนี้ กฎ ก.พ. ฉบับนี้มีได้กำหนดไว้ว่าการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา

ทราบ จะดำเนินการในวันเดียวกันมิได้ หากเพียงแต่กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ครบถ้วนตามกระบวนการของกฎหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเท่านั้น

๕. ตามที่หาหรือว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างแล้ว จะไม่สรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานดังกล่าว ได้หรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แล้ว หากต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมซึ่งพยานหลักฐานนั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนก็ต้องสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานนั้นๆ ด้วย ตามนัยข้อ ๑๘ ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น

๖. ตามที่หาหรือว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือขอให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนที่จะมีการเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) กำหนดว่า ก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว จะยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนอีกก็ได้ โดยข้อกำหนดดังกล่าวมิได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าคณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ อย่างไรก็ตาม เมื่อกฎหมายกำหนดให้เป็นสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม กรรมการสอบสวนซึ่งมีหน้าที่ช่วยกันค้นหาความจริงและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมก็ต้องดำเนินการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอเท่าที่จะกระทำได้ นอกจากนี้ ข้อ ๒๐ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ยังได้กำหนดให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสืออีก สรุปได้ว่า เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้วยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ กรณีนี้ บุคคลดังกล่าวจะต้องรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนการสอบสวนไว้ประกอบการพิจารณาด้วย

๗. ตามที่หาหรือว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามประเด็นที่กำหนดไว้ แต่ไม่สอบถามปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวอ้างไว้ และได้ตัดประเด็นสำคัญออกไป จะได้หรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการสอบสวนทางวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องที่กล่าวหาว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร และวางแนวทางสอบสวนค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเพื่อดำเนินการสอบสวนตามประเด็นดังกล่าว แต่ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ ตามนัยข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การงดการสอบสวนพยานหลักฐานใด หรือไม่นั้น เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน อย่างไรก็ตาม ในกรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็สามารถสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการได้ตามความจำเป็น ตามนัยข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ที่อ้างถึงข้างต้น โดยอนุโลม

๘. ตามที่หาหรือว่า การสอบสวนที่มีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) จะทำให้การสอบสวนนั้นเสียไปทั้งหมดหรือเสียไปเฉพาะตอนที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๓๗ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๔ ให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป ข้อ ๓๘ กำหนดว่า การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนที่มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง การลงมติที่ไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๓๓ วรรคสอง และการสอบถามปากคำพยานบุคคลที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือข้อ ๒๗ ให้การสอบสวนเฉพาะตอนนั้นเสียไป ข้อ ๓๙ กำหนดว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่แจ้งข้อกล่าวหาที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้แจ้งไว้แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗ วรรคห้า ให้ผู้สั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และคณะกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ด้วย และข้อ ๔๐ กำหนดว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. นี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ซึ่งการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตั้งที่กล่าวถึงข้างต้นสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

๘. ตามที่หาหรือว่า หากการสอบสวนเสียไปทั้งหมด ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินการสอบสวนใหม่ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หาหรือ ต้องด้วยข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ที่กำหนดให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง และในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

๑๐. ตามที่หาหรือว่า ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวอ้าง แต่คณะกรรมการสอบสวนมิได้สอบถามปากคำไว้ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีนี้สามารถกระทำได้ ดังที่ได้กล่าวถึงไว้แล้วในข้อ ๗

๑๑. ตามที่หาหรือว่า คณะกรรมการสอบสวนที่เข้าร่วมสอบถามปากคำพยาน แต่ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำพยานในภายหลัง จะมีความผิดฐานใดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หาหรือ เป็นการปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๒๔ วรรคสาม จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๒. ตามที่หาหรือว่า หากคณะกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดหรืออาจจะเกิดความเสียหายต่อผู้อื่น คณะกรรมการสอบสวนจะมีความผิดทางวินัยและทางอาญาหรือไม่ และสำนวนการสอบสวนจะเสียไปทั้งหมดหรือไม่ นั้น

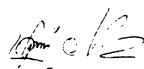
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน ดังนั้น พฤติการณ์ของกรรมการสอบสวนตามกรณีที่ทำรื้อนี้ จึงอาจเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และอาจเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดและข้อเท็จจริงแห่งพฤติการณ์ของกรรมการสอบสวน ส่วนสำนวนการสอบสวนจะเสียไปหรือไม่ เพียงใด นั้น ได้กล่าวถึงไว้แล้วในข้อ ๘

๑๓. ตามที่ทำรื้อว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว จะถือว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่ทำรื้อ ถือว่าการสอบสวนได้แล้วเสร็จ อย่างไรก็ตาม หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็สามารถสั่งให้ดำเนินการได้ตามความจำเป็น ตามนัยข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิศโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓